

พระราชกระแสฯ

เกี่ยวกับการศึกษาที่องคมนตรีได้รับ
จากลายพระหัตถ์ฯ ในช่วงปี ๒๕๕๕

“ต้องปรับปรุงครู...ครูจะอายุ ๔๐-๕๐ ปี
ก็ต้องเรียนใหม่ ต้องปฏิวัติครูอย่างจริงจัง”

(๖ มิ.ย. ๒๕๕๕)

“ครูต้องสอนให้เด็กนักเรียนมีน้ำใจ

เช่น คนเรียนเก่งช่วยติวเพื่อนที่เรียนล้าหลัง
มิใช่สอนให้เด็กคิดแต่จะแข่งขัน (Compete) กับเพื่อน
เพื่อให้ตนเองได้ลำดับดี ๆ เช่น สอบได้ที่หนึ่งของชั้น
แต่ต้องให้เด็กแข่งขันกับตนเอง”

(๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๕)

“เรื่องครูมีความสำคัญไม่น้อยกว่านักเรียน ปัญหาหนึ่ง คือ การขาดครู

เพราะจำนวนไม่พอและครูย้ายบ่อย ดังนั้น ก่อนคัดเลือกเด็กที่จะพัฒนา
ต้องพัฒนาครูก่อน ให้พร้อมที่จะสอนเด็กให้ได้ผลตามที่ต้องการ จึงจะต้อง
คัดเลือกครูและพัฒนาครู ต้องตั้งฐานะในสังคมของครูให้เหมาะสม
และปลูกจิตสำนึก โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
วิธีการคือการให้ทุนและอบรม กล่าวคือ ต้องมีความรู้ทางวิชาการ
ในสาขาที่เหมาะสมที่จะสอน ต้องอบรมวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ
มีความเป็นครูที่แท้จริง คือ มีความรักความเมตตาต่อเด็ก
ควรเป็นครูทองที่ เพื่อจะได้มีความผูกพันและคิดที่จะพัฒนาท้องถิ่น
ที่เกิดของตน ไม่คิดย้ายไปย้ายมา”

(๑๑ มิ.ย. ๒๕๕๕)

“เราต้องฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกัน

เป็นกลุ่มเป็นหมู่คณะมากขึ้น จะได้มีความสามัคคี
รู้จักดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ความรู้
และประสบการณ์แก่กัน”

(๕ ก.ค. ๒๕๕๕)

“ปัญหาปัจจุบันคือ ครูมุ่งเขียนงานวิทยานิพนธ์

เขียนตำราส่งผู้บริหารเพื่อให้ได้ตำแหน่งและเงินเดือนสูงขึ้น

แล้วบางทีก็ย้ายไปที่ใหม่ ส่วนครูที่มุ่งการสอนหนังสือ

กลับไม่ได้อะไรตอบแทน ระบบไม่ยุติธรรม เราต้องเปลี่ยน

ระเบียบตรงจุดนี้ การสอนหนังสือต้องถือว่าเป็นความดี

ความชอบ หากคนใดสอนดี ซึ่งส่วนมากคือมีคุณภาพ

และปริมาณ ต้องมี reward”

(๕ ก.ค. ๒๕๕๕)